

ЗАТВЕРДЖЕНО
Генеральний директор
ТДВ «Страхова компанія «Індіго»

«03» листопада 2006 р.

№03

**ПРАВИЛА
ДОБРОВІЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ
МАЙНА ВІД ВОГНЕВИХ РИЗИКІВ
ТА РИЗИКІВ СТИХІЙНИХ ЯВИЩ**

м. Київ

ТЕРМІНИ Й ВИЗНАЧЕННЯ

Адендум (Додатковий договір) - Договір страхування, що укладається протягом строку дії чинного Договору до закінчення його дії у зв'язку зі змінами умов укладеного Договору. Додатковий договір укладається на підставі письмової заяви Страхувальника, де зазначається причина укладання такого договору (підвищення страхової суми, появі й наявність інших факторів, що змінюють ступень ризику тощо).

Бордеро (Технічний рахунок) - Додатковий договір страхування, що укладається протягом дії чинного Договору страхування з метою узагальнення інформації щодо застрахованого майна протягом певного періоду дії Договору страхування (зокрема – календарного місяця, кварталу, тощо).

Вигодонабувач – особа (фізична або юридична), що призначена Страхувальником для отримання страхового відшкодування та яка може зазнати збитків в результаті настання страхового випадку.

Відповідальність Страховика - зобов'язання Страховика у разі настання страхового випадку відшкодувати Страхувальнику (Вигодонабувачу) завданий збиток у межах страхової суми.

Відсоток відповідальності Страховика - умова Договору страхування, що визначається відношенням страхової суми до дійсної вартості майна.

Втрата товарної вартості (ВТВ) - умовна величина зниження дійсної вартості відновленого після пошкодження майна (при виконанні вимог щодо якості ремонту), у порівнянні з аналогічним непошкодженим майном.

Дійсна вартість майна - це вартість придбання майна, повністю аналогічного тому, що застраховане, за вирахуванням зносу.

Довірена особа - фізична чи юридична особа, яка на підставі посвідченої згідно з вимогами чинного законодавства довіреності власника майна, або на інших підставах, що передбачені законодавством, використовує це майно, або за дорученням Страхувальника реалізує його права та обов'язки, обумовлені Договором страхування.

Договір страхування (страховий поліс, сертифікат) – письмова угода між Страхувальником та Страховиком, згідно з якою Страховик бере на себе зобов'язання в разі настання страхового випадку, визначеного в цих Правилах, виплатити страхову суму чи відшкодувати завдані збитки в межах страхової суми Страхувальнику чи іншій особі, визначеній Страхувальником, або на користь якої укладений Договір страхування (Вигодонабувачу) в межах страхової суми, а Страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі у визначений термін та виконувати інші умови Договору страхування.

Страхова вартість – вартість майна, визначена Сторонами з метою укладання Договору страхування.

Страхова премія (платіж) – плата за страхування, яку Страхувальник зобов'язаний внести Страховику згідно з Договором страхування.

Страхова сума або ліміт відповідальності – грошова suma, у межах якої Страховик відповідно до умов страхування, визначених цими Правилами та Договором страхування, зобов'язаний провести виплату при настанні страхового випадку.

Страхове свідоцтво - невід'ємна частина Договору страхування, що підтверджує факт укладання такого Договору щодо окремого об'єкту страхування,

містить ключові умови Договору страхування та є формою Договору страхування.

Страховий тариф - ставка страхового платежу з одиниці страхової суми за визначений період страхування.

Страхові випадки - це події, що передбачені Договором страхування, внаслідок яких пошкоджено, знищено або втрачено застраховане майно і настає обов'язок Страховика здійснити виплату страхового відшкодування на умовах укладеного Договору.

Страхове відшкодування – грошова сума, яка виплачується Страховиком відповідно до умов Договору страхування при настанні страхового випадку в межах страхової суми, визначеній Договором.

Страхові ризики – це події, що мають ознаки ймовірності та випадковості настання і на випадок яких здійснюється страхування за цими Правилами.

Страховик – ТДВ «Страхова компанія «Індіго», від імені якого укладається Договір страхування майна.

Страхувальник – юридична або дієздатна фізична особа, яка уклала із Страховиком Договір страхування.

Термін страхування (термін відповідальності Страховика) - визначений Договором страхування період, протягом якого Страховик несе відповідальність на умовах укладеного Договору страхування.

Франшиза - частина збитків Страхувальника, що не відшкодовується Страховиком згідно з умовами Договору страхування.

Безумовна франшиза - умова Договору страхування, при якій розмір страхового відшкодування визначається шляхом зменшення суми збитку на розмір франшизи.

Страховик не виплачує страхове відшкодування, якщо розмір збитку менший установленої Договором суми франшизи.

Умовна франшиза - умова Договору страхування, при якій Страховик звільняється від виплати страхового відшкодування, якщо сума збитку не перевищує розміру франшизи, і збиток підлягає відшкодуванню в повному обсязі, якщо його розмір перевищує суму франшизи.

Накопичувальна франшиза – умова Договору страхування, при якій Страховик звільняється від виплати страхового відшкодування, якщо сума збитків, що були заподіяні застрахованому майну протягом терміну страхування не перевищують розміру франшизи. Збитки підлягають відшкодуванню у обсязі суми перевищення розміру накопичувальної франшизи.

Комбінована франшиза – використання кількох з вище перелічених видів франшизи в одному Договорі страхування.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. На підставі цих Правил добровільного страхування майна від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ (далі - Правила) та відповідно до Закону України "Про страхування" та цивільного законодавства України, ТДВ «Страхова компанія «Індіго» (далі - Страховик) укладає з юридичними та фізичними особами, надалі - Страхувальниками, Договори добровільного страхування майна від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ.

1.2. Ці Правила регулюють відносини між Страховиком та Страхувальником з приводу страхування на випадок завдання матеріального збитку внаслідок пошкодження чи знищення майна фізичної чи юридичної особи - Страхувальника при настанні визначених Договором страхування страхових випадків.

1.3. Не проводиться страхування протиправних майнових інтересів або майнових інтересів, що суперечать чинному законодавству.

1.4. Загальні умови і порядок здійснення добровільного страхування майна визначаються цими Правилами страхування. Конкретні умови страхування визначаються при укладенні Договору страхування відповідно до законодавства.

2. ОБ'ЄКТ СТРАХУВАННЯ

2.1. Об'єктом страхування є майнові інтереси Страхувальника, що не суперечать чинному законодавству України, пов'язані з володінням, користуванням та розпорядженням застрахованим майном. Зазначені майнові інтереси мають бути належним чином заявлені на страхування та безпосередньо зазначені в Договорі страхування.

2.2. Застрахованим може бути майно, що належить Страхувальнику на правах власності або яким він розпоряджається чи яке використовує по договору найму, оренди, прокату, лізингу, переробки, ремонту, транспортування, комісії, зберігання, застави та інше, якщо це майно попередньо вже не застраховане його власником.

2.3. На страхування приймаються наступні види майна:

2.3.1. будівлі та споруди (усі їх конструктивні елементи та комунікації, а також приміщення, включаючи прибудови і надбудови) та інженерні системи (зокрема санітарно-технічне та опалювальне обладнання, газові та електричні плити, електро-, газо-, тепло- та водо лічильники, електропроводка, інші з'єднувальні кабелі);

2.3.2. виробниче обладнання (усі конструктивні елементи та комунікації, включаючи зокрема фундаменти виробничих машин та лінії передачі електроенергії);

2.3.3. торгівельне обладнання;

2.3.4. комп'ютери та оргтехніка;

2.3.5. меблі та офісне обладнання;

2.3.6. внутрішнє оздоблення (внутрішній ремонт) приміщень;

2.3.7. товарні та матеріальні запаси (а саме матеріали та напівфабрикати необхідні для діяльності, виробництва кінцевої продукції тощо, а також запаси готової продукції);

2.3.8. інше майно належним чином зазначене в Договорі страхування.

2.4. Якщо в Договорі страхування не зазначено інше, будівлі та споруди приймаються на страхування з усіма невід'ємними інженерними комунікаціями відповідно до проектної документації.

2.5. Якщо в Договорі страхування не зазначено інше, не можуть бути об'єктом страхування та відповідно дія Договору страхування не поширюється на наступні групи майна:

2.5.1. готівку у будь-якій валюті;

2.5.2. цінні папери, страхові поліси, ощадні книжки, банківські чеки і т.і.;

2.5.3. устаткування, розташоване на зовнішніх стінах і даху будівель і споруд (наприклад: вивіски, електрична реклама, навіси, ставні, антени і т.і.);

2.5.4. мережі електропостачання під відкритим небом, включаючи опори, щогли й огороження;

2.5.5. рухоме майно, що зберігається під відкритим небом;

2.5.6. поверхні зі скла, включаючи вітрини магазинів, виставочні вітрини, художньо оброблене скло, шибки, багатошарове ізоляційне скло, броньоване скло, свинцеве і латунне скло, склоблоки, профільне скло, органічне скло, скляні дахи, а також рами і профілі, що використовуються для установки зазначених типів скла, теплиці і т.д.;

2.5.7. рукописи, плани, креслення й інші документи, бухгалтерські, ділові книги;

2.5.8. моделі, макети, зразки, форми і т.п.;

2.5.9. дорогоцінні метали в злитках і дорогоцінні камені без оправ, вироби з дорогоцінних металів, дорогоцінних та напівдорогоцінних каменів;

2.5.10. технічні носії інформації комп'ютерних і аналогічних систем, зокрема, магнітні стрічки і касети, магнітні диски, блоки пам'яті і т.і.;

2.5.11. марки, монети, грошові знаки і бони, малюнки, картини, скульптури або інші колекції, або твори мистецтва;

2.5.12. вибухові речовини;

2.5.13. об'єкти незавершеного будівництва і капітального будівництва;

2.5.14. товари на зберіганні або на комісії;

2.5.15. додаткові витрати Страхувальника, пов'язані з настанням страхового випадку.

2.6. Групи майна, перераховані в п. 2.5 цих Правил, можуть бути об'єктом страхування за цими Правилами, лише у виключних випадках, та за умови, що це спеціально зазначено в Договорі страхування.

2.7. Згідно з цими Правилами в будь-якому випадку не можуть бути об'єктом страхування наступні групи майна:

2.7.1. тварини, багаторічні насаждення і врожай сільськогосподарських культур;

2.7.2. будинки і споруди, конструктивні елементи й інженерні системи яких знаходяться в аварійному стані, а також майно, що знаходитьться в таких будинках та спорудах;

2.7.3. майно, що знаходиться у зоні воєнних дій, а також у зоні, якій загрожують стихійні лиха, з моменту оголошення у встановленому порядку про таку загрозу, якщо таке оголошення було зроблено до укладання Договору страхування;

2.7.4. інше майно, вилучене з обороту або обмежене в обороті відповідно до діючого законодавства України;

2.8. Страховик також відшкодовує наступні витрати, які Страхувальник може здійснити при настанні страхових випадків, якщо це передбачено Договором страхування:

2.8.1. Необхідні та доцільні витрати на заходи для рятування майна з метою зменшення збитків внаслідок страхового випадку, вказаного в Договорі страхування;

2.8.2. Необхідні та доцільні витрати по запобіганню та зменшенню збитків або по розслідуванню обставин настання страхового випадку, визначеню його розміру та по судовому або досудовому захисту Страхувальника, якщо ці витрати викликані страховим випадком, який передбачений Договором страхування;

2.8.3. Необхідні та доцільні витрати по приведенню до ладу (очищення, прибирання, демонтаж, відновлювання) пошкодженого Майна, яке постраждало внаслідок страхового випадку, вказаного в Договорі страхування .

3. ПОРЯДОК УКЛАДАННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

3.1. Договір страхування укладається на підставі опитувального листа та заяви Страхувальника. Зміст та форма опитувального листа та заяви встановлюються Страховиком. Страхувальник зобов'язаний в заяві зазначити усі відомі йому дані про обставини, що мають істотне значення для оцінки ступеня ризику. З дати укладання Договору страхування опитувальний лист та заява стають невід'ємною частиною цього Договору страхування. При укладанні Договору страхування оформляється опитувальний лист, довідка або опис з визначенням вартості майна, яка засвідчується підписом громадянина або керівника й печаткою юридичної особи – Страхувальника. При необхідності залучається експерт або оцінювач, й тоді довідка або опис засвідчуються його підписом, а також може оформлюватися письмова

характеристика об'єкту де вказується:

- перелік та вартість будівель, які страхуються Страхувальником;
- перелік та вартість майна з зазначенням місця його знаходження, яке страхується Страхувальником.

3.2. Подання заяви та/або опитувального листа не зобов'язує ні Страховика, ні Страхувальника укласти Договір страхування.

3.3. Страховик має право вимагати надання копій договорів найму, оренди, прокату, лізингу, переробки, ремонту, транспортування, комісії, зберігання, застави укладених щодо об'єкту страхування (якщо такі договори укладено) або інших документів, необхідних для оцінки ступеня ризику (умови експлуатації, характеристика приміщень, де знаходитьться майно та ін.).

3.4. При укладанні Договору страхування, Страхувальник повинен обов'язково сповістити Страховика про всі укладені договори страхування з іншими Страховиками, а також про ті, що укладаються в цей час для страхування даного об'єкту страхування.

3.5. При укладанні Договору страхування Страхувальник зобов'язаний повідомити Страховику всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для визначення ймовірності настання страхового випадку і розміру можливих збитків при його настанні.

3.6. Якщо після укладення Договору страхування було встановлено, що Страхувальник повідомив наперед неправдиві відомості про обставини, які мають важливе значення для визначення імовірності настання страхового випадку і обсягу можливих збитків в разі його настання, Страховик має право відмовити Страхувальному у виплаті страхового відшкодування.

3.7. Факт укладання Договору страхування може посвідчуватись страховим свідоцтвом (полісом, сертифікатом).

3.8. У разі зміни власника об'єкту страхування, Страхувальник має право, за погодженням зі Страховиком:

- переоформити Договір страхування на нового власника;
- достроково припинити дію Договору страхування.

3.9. Для переоформлення Договору страхування Страхувальник подає Страховику всі оригінали попередніх страхових документів, а саме: Договір страхування та усі додатки до нього та відповідну письмову заяву.

3.10. Договором страхування може бути встановлена франшиза.

3.11. Договір страхування видається Страхувальному після його підписання сторонами. При втраті примірника Договору страхування Страхувальник звертається до Страховика із заявою про видачу йому дубліката.

4. ТЕРМІН ТА МІСЦЕ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

4.1. Термін дії Договору страхування, на умовах цих Правил визначається за домовленістю зі Страхувальним. Термін дії Договору страхування встановлюється в межах від одного дня до 3 років. Конкретний термін дії Договору страхування вказується в Договорі страхування. Договором страхування можуть бути встановлені різні терміни страхування для різних об'єктів (груп об'єктів).

Договір страхування вважається короткострочковим, якщо він укладений на термін до одного року.

4.2. Договір страхування набуває чинності з 00-00 годин дня, наступного за датою сплати Страхувальним страхового платежу (першої, обумовленої Договором, частки) на розрахунковий рахунок (в касу) Страховика і закінчується о 24-00 годині дня, зазначеного в Договорі як закінчення дії Договору страхування.

4.3. Договором страхування може бути передбачено, що він набуває чинності з моменту його підписання, при цьому відповідальність Страховика починається з 00-

00 годин дня, зазначеного в Договорі страхування (страховому полісі), за умови дотримання Страхувальником умов Договору страхування (страхового полісу) щодо терміну сплати страхового платежу (першої, обумовленої Договором, частки) на розрахунковий рахунок (в касу) Страховика і закінчується о 24-00 годині дня, зазначеного в Договорі (полісі) як закінчення дії Договору страхування. У разі недотримання Страхувальником умов Договору страхування (страхового полісу) щодо терміну сплати страхового платежу (першої, обумовленої Договором, частки) на розрахунковий рахунок (в касу) Страховика такий Договір страхування вважається неукладеним, а Страховик не несе відповідальності за відшкодування збитків, заподіяних застрахованому майну.

Договором страхування можуть бути передбачені інші умови набуття його чинності та початку відповідальності Страховика за згодою Сторін.

4.4. Страховик несе відповідальність згідно з Договором страхування в межах терміну, передбаченого таким Договором.

4.5. В разі необхідності продовження терміну дії Договору страхування Страхувальник повідомляє про це Страховика не менш ніж за 7 днів до його закінчення, після чого за згодою сторін укладається додаткова угода до Договору страхування про продовження його дії.

4.6. Якщо з одним й тим же Страхувальником й до одного й того ж об'єкту Договір страхування на новий термін укладено до припинення дії попереднього Договору, то новий Договір набуває чинності з моменту припинення дії попереднього Договору страхування.

4.7. Договір по якому сплачено страхове відшкодування, продовжує діяти до кінця терміну, визначеному у Договорі страхування, у межах відповідальності Страховика, яка визначається як різниця між страховою сумою по Договору та сумою сплаченого страхового відшкодування.

4.8. Місцем страхування є будівлі або приміщення, а також земельні ділянки, що знаходяться за адресою, вказаною у Договорі страхування, де розташоване майно. Рухоме майно вважається застрахованим тільки в тих приміщеннях, які вказані в Договорі страхування. Якщо застраховане майно вилучається з місця страхування, дія Договору страхування на таке майно не розповсюджується.

4.9. Договір страхування діє на території України, якщо інше не передбачено Договором страхування.

5. СТРАХОВА СУМА (ЛІМІТ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ) ФРАНШИЗА. СТРАХОВИЙ ТАРИФ ТА СТРАХОВИЙ ПЛАТИЖ

5.1. Страхова сума (ліміт відповідальності) - це грошова сума, в межах якої Страховик, відповідно до умов страхування, зобов'язаний здійснити виплату страхового відшкодування при настанні страхового випадку.

5.2. Страхова сума має відповідати страховій вартості.

5.3. Страхова вартість за цими Правилами – це дійсна вартість застрахованого майна (далі – вартість майна). Дійсна вартість застрахованого майна – це вартість придбання майна, повністю аналогічного тому, що застраховане, за вирахуванням зносу, якщо інше не передбачене умовами Договору страхування.

5.4. Якщо це особливо зазначено в Договорі страхування, страхова сума може відповідати відновлювальній вартості. Відновлювальна вартість застрахованого майна – це вартість придбання майна, повністю аналогічного тому, що застраховане, без врахування зносу.

5.5. Якщо це особливо зазначено в Договорі страхування, страхова сума може відповідати бухгалтерській вартості. Бухгалтерська вартість застрахованого майна – це вартість майна, визначена згідно даних бухгалтерського обліку (залишкова або

первісна вартість).

5.6. Якщо це особливо зазначено в Договорі страхування, страхова сума може відповідати вартості, визначеній в експертній оцінці майна, проведений незалежним експертом.

5.7. Страхова сума може бути встановлена окремо за кожним застрахованим об'єктом або сукупності об'єктів (групам, категоріям майна).

5.8. Дійсна вартість визначається:

а) для будівель:

-якщо будівля нова – вартістю будівництва повністю аналогічної будівлі в даній місцевості;

-якщо будівля вже експлуатується певний термін – поточною вартістю, тобто вартістю нової будівлі за вирахуванням зносу;

-якщо будівля призначена на злам або давно знецінена (не може використовуватись за своїм призначенням) – загальною вартістю, тобто коштами, які може отримати Страхувальник при продажі будівлі або матеріалів з неї;

б) для обладнання, машин, інвентарю, предметів домашнього вжитку та особистого користування - сумою, необхідною для придбання предмету, повністю аналогічного тому, що загинув, за вирахуванням зносу;

в) для товарів, що виготовляються Страхувальником (як незавершених виробництвом, так і готових) - видатками виробництва, необхідними для повторного виготовлення предметів, що загинули, але не вище їх продажної ціни;

г) для товарів, якими Страхувальник торгє, а також для сировини, закупленої Страхувальником - їх вартістю за цінами, необхідними для повторної їх закупки, але не вище цін, за якими вони могли би бути продані на дату страхового випадку;

д) для іншого майна – так, як це зазначено в Договорі страхування.

5.9. Для розрахунку суми страхового відшкодування, вартість майна обчислюється за цінами, які діють на дату настання страхового випадку.

5.10. Відповідність страхових сум дійсній вартості встановлюється окремо по кожному застрахованому предмету або сукупності предметів, вказаних в Договорі страхування. Відповіальність за правильність розрахунку страхової суми покладається на Страхувальника.

5.11. Страхова сума може бути встановлена:

а) у розмірі 100% від вартості майна;

б) у розмірі визначеній частки вартості майна.

5.12. Якщо майно прийняте на страхування на визначену частку (відсоток), то всі об'єкти вважаються застрахованими у тій самій частці.

5.13. Якщо страхова сума виявиться більше вартості майна, прийнятого на страхування, Договір страхування діє в тій частині страхової суми, що не перевищує його дійсної вартості.

5.14. Якщо протягом дії Договору страхування вартість майна, прийнятого на страхування, збільшилася, Страховик несе зобов'язання пропорційно відношенню страхової суми, встановленої для такого майна в Договорі страхування, до нової вартості майна.

5.15. Якщо страхова сума виявиться меншою за вартість майна, прийнятого на страхування, Страховик при настанні страхового випадку зобов'язаний відшкодувати Страхувальнику понесені збитки пропорційно відношенню страхової суми, встановленої для такого майна в Договорі страхування, до реальної дійсної вартості майна, якщо Договором страхування не передбачений інший порядок страхового відшкодування, але не більше страхової суми, встановленої Договором страхування.

5.16. За вимогою Страховика, заявлена страхова сума (страхова вартість) має бути підтверджена відповідними документами.

5.17. З моменту виплати страхового відшкодування страхова сума

зменшується на розмір виплаченого страхового відшкодування. На підставі заяви Страхувальника, після відновлення або заміни пошкодженого майна, страхова сума може бути збільшена до суми, що була узгоджена під час укладання Договору страхування за умови сплати додаткової премії, що визначається Договором страхування.

5.18. Вартість ювелірних та антикварних виробів, колекцій, унікальних та рідкісних речей повинна бути підтверджена документально. Колекції, картини, рідкісні та унікальні речі приймаються на страхування тільки у розмірі їх повної вартості, вказаної у відповідному документі компетентної установи, на момент укладання Договору страхування. На таких же умовах можуть бути прийняті на страхування вироби з коштовних металів, коштовного, напівкоштовного та виробного (кольорового) каміння (в тому числі монети, ордена, медалі, речі релігійного культу) та які представляють собою колекцію, або які є унікальними або антикварними.

5.19. окремо у Договорі страхування Сторонами може бути передбачено суму відшкодування витрат, які Страхувальник повинен здійснити при настанні страхового випадку з метою зменшення збитків.

Розмір таких витрат не повинен перевищувати 25-ти відсотків від вартості застрахованого майна.

5.20. За Договором страхування може встановлюватись ліміт відповідальності Страховика по окремому страховому ризику, об'єкту страхування або по окремому страховому випадку. Лімітом відповідальності Страховика є встановлений у Договорі страхування граничний розмір виплат страхових відшкодувань, при досягненні якого Договір страхування закінчує свою дію в цілому або у відношенні страхових ризиків, відповідно до яких здійснювалися відшкодування.

5.21. В Договорі страхування може бути передбачена франшиза (умовна, безумовна, накопичувальна чи комбінована). Франшиза визначається за згодою Страховика і Страхувальника при укладанні Договору страхування у відсотках від страхової суми або в абсолютному розмірі.

5.22. Протягом терміну дії Договору страхування будь-який ліміт відповідальності Страховика та розмір страхової суми може бути змінено за згодою Сторін.

При збільшенні страхової суми, Страхувальником сплачується додатковий страховий платіж згідно тарифів Страховика. Страхові платежі у цьому випадку обчислюються та сплачуються додатково за термін, що лишився до кінця дії Договору, відповідно до Таблиці №4 (Додаток №1 до цих Правил) За неповні місяці дії Договору страховий платіж обчислюється як за повні.

Збільшення будь-якого ліміту відповідальності та розміру страхової суми за діючим Договором страхування дозволяється тільки до настання страхового випадку.

Ці зміни оформлюються шляхом укладання додаткової угоди до Договору страхування.

5.23. Конкретний розмір страхового тарифу визначається в Договорі страхування за згодою сторін, в залежності від категорії майна, виду та ступеня ризику, характерної діяльності Страхувальника та інших умов. Базові річні страхові тарифи (в % від страхової суми) для ризиків, описаних в розділі 6 цих Правил, норматив витрат Страховика на ведення страхової справи при добровільному страхуванні від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ, визначений при розрахунках відповідних страхових тарифів, наведені в Додатку №1 до цих Правил.

5.24. Порядок сплати страхового платежу встановлюється Договором страхування. Страховий платіж може бути сплачений Страхувальником Страховику як одноразово, так і декількома платежами.

6. СТРАХОВІ РИЗИКИ, СТРАХОВІ ВИПАДКИ

6.1. Страховий ризик - певна подія, на випадок настання якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання.

6.2. Страховим випадком за цими Правилами визнається передбачена цими Правилами та Договором страхування подія, яка відбулася протягом терміну страхування і з настанням якої виникає обов'язок Страховика здійснити виплату страхового відшкодування ..

6.3. За Договором страхування, укладеним згідно з цими Правилами, Страховик зобов'язується відшкодувати збитки внаслідок пошкодження, руйнування або втрати майна при настанні страхового випадку в результаті дії будь-якого з наступних видів ризиків:

6.4. «ВОГНЕВІ РИЗИКИ», а саме:

6.4.1. Пожежа (в т.ч. задимлення, що її супроводжує, включаючи виділення сажі і корозійного газу).

Під «пожежею» слід розуміти вогонь, що виник поза місцем, спеціально призначеним для його розведення і підтримки, або що поширився за його межі, і здатний поширюватися самостійно.

Під «задимленням» слід розуміти виділення диму в результаті пожежі (або тління). При цьому раптова поява і поширення диму з установок, що знаходяться в місці страхування, і устаткування для спалювання, опалення, сушіння або приготування їжі всупереч встановленим нормам експлуатації страховим випадком не вважається.

Під «виділенням сажі» слід розуміти виділення сажі в результаті пожежі (або тління). При цьому раптове і несподіване виділення сажі з печей, що використовуються для обігріву приміщень, а також димоходів або систем осушенння будинку страховим випадком не вважається, якщо інше не зазначено у Договорі страхування.

Під «корозійним газом» слід розуміти виділення газу, здатного завдати шкоди якостям застрахованого майна, що виник внаслідок раптового і несподіваного нагрівання полімерних матеріалів, що є результатом пожежі.

Договором страхування може бути передбачено, що пожежа включає підпал. Під «підпалом» слід розуміти знищення або пошкодження майна через підпал внаслідок навмисних дій або грубої необережності третіх осіб. При цьому не підлягають відшкодуванню такі збитки спричинені навмисними діями Страхувальника, його представників та/або осіб, на користь яких укладено Договір страхування (Вигодо набувачі).

6.4.2. Вибух (в т.ч. вибух парових котлів, газосховищ, газопроводів, машин, апаратів та інших аналогічних пристройів).

Під «вибухом» слід розуміти раптовий та миттєвий прояв сил, заснований на природній властивості газів та/або парів до розширення. Вибух резервуару (котла, трубопроводу і т.д.) має місце тільки у випадку, коли його стінка зруйнована таким чином, що відбувається раптове вирівнювання різниці тиску всередині резервуару та поза ним. Якщо вибух усередині резервуару відбувся внаслідок хімічної реакції, то збиток, також має бути відшкодований і у випадку відсутності порушення цілісності його стінок.

6.4.3. Удар блискавки.

Під «ударом блискавки» слід розуміти перехід розряду блискавки на застраховане майно з виникненням пожежі.

6.5. Незважаючи на умови викладені в п 6.4. цих Правил, Страховик не відшкодовує збитки, заподіяні майновим інтересам в результаті наступних подій:

а)впливу на застраховане майно вогню або тепла з метою обробки, переробки або в інших цілях, а також майну, за допомогою якого або в якому вогонь або тепло спеціально створюється і яке спеціально призначено для його розведення, підтримки, поширення, передачі;

б)вибух, що виникає у камері згоряння механізмів із двигунами внутрішнього згоряння;

в)порушення ізоляції електричного устаткування, короткого замикання, замикання в обмотці, замикання на корпус або на землю, іскріння, виходу з ладу вимірювальних, регулюючих приладів і приладів, що забезпечують безпеку, якщо це не викликало та не призвело до пожежі;

г)влучення блискавки в електричні пристрої, якщо це не викликало та не призвело до пожежі;

д)дії вакууму або розрідженого газу;

е)використання, збереження або тимчасового розміщення в межах зазначеного в Договорі страхування місця страхування газового устаткування інших вибухонебезпечних предметів, матеріалів і речовин, що не є невід'ємною частиною інженерних комунікацій або виробничого процесу.

Усі умови, викладені вище, стосуються лише зазначеного виду ризиків.

6.6. «РИЗИКИ СТИХІЙНИХ ЯВИЩ», а саме:

6.6.1. Буря, ураган, шторм, смерч, тайфун.

Під бурею, ураганом, штормом (штормовим вітром) слід розуміти викликаний погодними умовами рух повітряних мас із силою вітру, що відповідає 8 балам за шкалою Бофорта (швидкість вітру більше 16 м/с), що супроводжується випаданням опадів і приливною хвилею або без них.

6.6.2. Повінь.

Під «повінню» слід розуміти вихід з берегів води наземних (стоячих або проточних) водойм.

Незважаючи на умови викладені в п.6.6.2. цих Правил, Страховик не відшкодовує збиток, заподіяний майновим інтересам в результаті наступних подій:

а) затоплення, викликаного недостатньою пропускною здатністю каналізаційних (внутрішніх і зовнішніх) систем;

б) повені, що мають сезонний характер, притаманний місцевості, у якій розташоване застраховане майно.

6.6.3. Злива.

Під «зливою» слід розуміти випадання протягом доби опадів у кількості, що перевищує 1 (одну) середньомісячну норму випадання опадів для території, у межах якої знаходиться застраховане майно.

Незважаючи на умови викладені в п.6.6.3. цих Правил Страховик не відшкодовує збиток, заподіяний майновим інтересам в результаті наступних подій:

а) дії зливи через незакриті вікна або інші отвори, якщо ці отвори не виникли в результаті дії дощу або снігу, а також затоплення, викликаного недостатньою пропускною здатністю каналізаційних (внутрішніх і зовнішніх) систем;

б) затоплення внаслідок дії зливи, викликаного недостатньою пропускною здатністю каналізаційних (внутрішніх і зовнішніх) систем.

6.6.4. Град.

Під «градом» слід розуміти випадання з крупчасто-дощових хмар частинок щільного льоду.

Незважаючи на умови викладені в п.6.6.4. цих Правил Страховик не відшкодовує збиток, заподіяний майновим інтересам в результаті наступних подій:

а) проникнення граду через незакриті вікна або інші отвори, якщо ці отвори не виникли в результаті дії граду;

б) затоплення внаслідок дії граду, викликаного недостатньою

пропускою здатністю каналізаційних (внутрішніх і зовнішніх) систем.

6.6.5. Землетрус.

Під «землетрусом» слід розуміти пружинні коливання в земній корі або верхній частині мантії, що викликають коливання земної поверхні, деформацію в земній корі.

6.6.6. Гірські обвали та схід снігових лавин.

Під «гірськими обвалами та сходом снігових лавин» слід розуміти швидке пересування донизу по схилу мас каменів, землі або снігу в результаті дії сил земного тяжіння.

6.6.7. Осідання ґрунту, зсув.

Під «зсувом ґрунту» слід розуміти зсув мас гірських порід донизу по схилу під дією сили земного тяжіння без втрати контакту з нерухомою основою на більш низький гіпсометричний рівень.

Під «осіданням ґрунту» слід розуміти осідання ґрунтового покрову з ізостатичних або тектонічних причин, або в результаті ущільнення ґрунту. Цей процес, як правило, протікає повільно, але під час землетрусу ця подія може відбутись раптово.

В будь-якому випадку не відшкодовуються збитки та страхування не поширюється на зсув або осідання ґрунту, якщо такий зсув або осідання ґрунту спричинене техногенними причинами

6.6.8. Тиск снігового покрову.

Застрахованими вважаються збитки заподіяні застрахованому майну безпосередньо внаслідок тиску шару снігу, що утворився на застрахованому майні з природних причин, тобто сuto внаслідок випадання снігу у вигляді опадів.

Незважаючи на умови викладені в п.6.6.8. цих Правил, Страховик не відшкодовує збиток, заподіяний майновим інтересам в результаті наступних подій:

а) дії шару снігу, що був сформований людиною. Також не відшкодовуються збитки заподіяні водою, що виникла внаслідок танення снігу чи його падіння з інших будівель чи елементів будівель.

6.6.9. Виверження вулкану.

Під «виверженням вулкану» слід розуміти будь-яку форму прояву вулканічної активності, а саме – наплив лави, вулканічний землетрус, підземний вогонь, викид хмарі розпеченої золи, опади у вигляді попелу, пемзи, заливання хвилею, що виникає внаслідок підводного виверження вулкану.

6.6.10. Інші стихійні лиха.

Перелік таких стихійних лих має бути належним чином зазначений в Договорі страхування

6.6.11. У будь-якому випадку факт настання події категорії «Стихійні лиха» повинен підтверджуватись довідкою уповноважених органів (зокрема МВС, МНС, Гідрометцентр України тощо).

Усі умови, викладені вище, стосуються лише зазначеного виду ризиків.

6.7. За бажанням Страхувальника майно може бути застраховане як від усіх, так і від окремих перерахованих в п.п. 6.4. та 6.6. видів ризиків.

6.8. Страхування розповсюджується на страхові випадки, які настутили в період дії Договору. Якщо страховий випадок відбувся в період дії Договору страхування з причин, що мали місце або почали діяти до початку страхування, відшкодування буде виплачено тільки в тому випадку, якщо Страхувальнику нічого не було відомо і не повинно було бути відомо про причини, які привели до настання цього страховогого випадку.

6.9. У разі одночасного настання кількох страхових випадків, що пов'язані між собою причинно-наслідковим зв'язком, дія Договору страхування поширюється на збитки, спричинені випадком, який визначається причиною завдання збитку, за виключенням випадків, коли причиною завдання збитку є природні явища, зокрема стихійні лиха, або всі випадки є стихійними лихами, або всі випадки є

застрахованими в рамках Договору страхування.

7. ВИКЛЮЧЕННЯ ЗІ СТРАХУВАННЯ. ОБМЕЖЕННЯ СТРАХУВАННЯ

7.1. Страховиком за цими Правилами не відшкодовуються:

7.1.1. Збитки, спричинені ризиками не зазначеними в п. 6.4 та п. 6.6. цих Правил;

7.1.2. Збитки, що сталися внаслідок прямого або непрямого впливу атомного вибуху, радіації або радіоактивного зараження, пов'язаних із будь-яким застосуванням атомної енергії і використанням матеріалів, що розщеплюються;

7.1.3. Збитки, що сталися внаслідок неготовності до експлуатації будинків і майна, що знаходиться в цих будинках;

7.1.4. Збитки від пошкодження водою внаслідок зруйнування (пошкодження) гідростанції, греблі та ін., а також збитки, викликані пошкодженням (протіканням) даху застрахованих будівель, споруд;

7.1.5. Збитки що виникли внаслідок дії погодних умов, які є сезонними для місцевості, в якій розташоване застраховане майно;

7.1.6. Збитки що виникли внаслідок застосування матеріалів та конструкцій, забракованих відповідними компетентними органами або які не пройшли перевірку згідно діючих нормативів;

7.1.7. Збитки, що виникли до початку страхування, але були виявлені тільки після укладення Договору страхування;

7.1.8. Збитки електричним приладам та установкам, які нанесла блискавка, якщо блискавка безпосередньо не вплинула при цьому на електричні прилади та установки, що знаходяться на території місця страхування;

7.1.9. Збитки, що виникли внаслідок стихійних лих при оголошенні до моменту укладення Договору страхування території страхового покриття зоною стихійного лиха;

7.1.10. Збитки, що сталися внаслідок навмисних дій або грубої необережності Страхувальника або його повноважних представників (власників);

7.1.11. Збитки, що сталися внаслідок крадіжки або розкрадання майна під час або безпосередньо після страхового випадку;

7.1.12. Збитки, що сталися внаслідок пошкодження вогнем не через пожежу, а внаслідок обробки застрахованого майна вогнем, теплом або внаслідок іншого термічного впливу з метою їхньої переробки, наприклад: для сушення, іншого процесу, що притаманні застрахованому майну, а також пошкодження варення, прасування, копчення, жарки, гарячої обробки або плавлення металів і т. ін.;

7.1.13. Збитки, що сталися внаслідок корозії, окислювання, гнилтя й інших природних процесів, що притаманні застрахованому майну, а також пошкодження гризунами, комахами, цвіллю, грибком;

7.1.14. Збитки, спричинені обвалом будівель без впливу зовнішніх факторів.

7.2. Якщо інше не зазначено в Договорі страхування, страховими випадками за цими Правилами не вважаються і не відшкодовуються:

7.2.1. Збитки від вибухів вибухових речовин;

7.2.2. Збитки, завдані резервуарам, рідинонесучим системам та сантехнічній арматурі в результаті механічного впливу гідрошвидкісного напору та/або гіdraulічного удару;

7.2.3. Збитки, які виникли від падіння конструктивних елементів та обломків (частин) об'єкту страхування, викликаних його частковим зруйнуванням або пошкодженням внаслідок старіння (зносу) цього об'єкту та/або виробничих (будівельних) дефектів;

7.2.4. Збитки, що виникли внаслідок пошкодження машин, устаткування, обладнання і транспортних засобів в результаті їх внутрішніх пошкоджень, які не

спричинені ніякими зовнішніми факторами;

7.2.5. Збитки, що сталися внаслідок всякого роду військових дій або військових заходів та їхніх наслідків, дій мін, торпед, бомб та інших знарядь війни; піратських дій, а також внаслідок терористичних дій, громадянської війни, конфіскації, реквізиції, арешту або знищенння майна за вимогою військової або цивільної влади; масових заворушень, страйків та їх наслідків;

7.2.6. Збитки, що сталися внаслідок ферментації;

7.2.7. Збитки, спричинені старінням, зносом, руйнуванням майна;

7.2.8. Збитки, які виникли від використання та установки машин і устаткування при будівництві і монтажних роботах;

7.2.9. Збитки, що сталися внаслідок виникнення вогню через тління;

7.2.10. Збитки, які виникли внаслідок знищення або пошкодження застрахованого майна - електричного устаткування (включаючи електропроводку) в результаті порушення ізоляції, короткого замикання, замикання в обмотці, замикання на корпус або на землю, іскріння, відмовлення вимірювальних, регулюючих пристрій і пристрій, що забезпечують безпеку;

7.2.11. Збитки, які виникли внаслідок використання, збереження або тимчасового розміщення в межах місця страхування газового устаткування та інших вибухонебезпечних предметів, матеріалів і речовин, що не є невід'ємною частиною інженерних комунікацій або виробничого процесу місця страхування;

7.2.12. Збитки від зсуву, осідання або іншого руху ґрунту, якщо вони викликані проведеним вибухових робіт, вийманням ґрунту із котлованів або кар'єрів, засипкою пустот або проведеним земляних робіт, а також добуванням або розробкою родовищ твердих, рідких або газоподібних корисних копалин;

7.3. Договір страхування може передбачати інші виключення зі страхування та обмеження страхування, що не суперечать чинному законодавству України.

8. ПРАВА І ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН

8.1. Страхувальник має право:

8.1.1. Ознайомитись з цими Правилами та отримати від Страховика пояснення їх положень, умов Договору, що має бути укладеним, порядку визначення розміру страхового відшкодування;

8.1.2. Обирати програми та умови страхування;

8.1.3. При настанні страхового випадку, одержати відповідно до цих Правил страхове відшкодування в розмірі прямого дійсного збитку в межах страхової суми з урахуванням конкретних умов, обумовлених в Договорі страхування.

8.1.4. При укладанні Договору страхування призначити осіб для одержання страхового відшкодування, а також замінити їх до настання страхового випадку.

8.1.5. Ініціювати внесення змін в умови конкретного Договору страхування.

8.1.6. Достроково припинити Договір за згодою Страховика та отримати суму страхових платежів, які повертаються, на умовах цих Правил.

8.1.7. Отримати дублікат Договору страхування у разі втрати оригіналу.

8.1.8. Оскаржити відмову Страховика у виплаті страхового відшкодування в судовому порядку.

8.1.9. Інші права, передбачені чинним законодавством України.

Умовами Договору страхування можуть бути передбачені також інші права Страхувальника.

8.2. Страхувальник зобов'язаний:

8.2.1. При укладанні Договору страхування надати інформацію Страховику про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки

страхового ризику, і надалі інформувати його про будь-яку зміну страхового ризику, тобто зміну інформації відносно тої, що була надана Страховику для укладання Договору страхування.

8.2.2. Повідомити Страховика про інші діючі договори страхування щодо об'єкту страхування.

8.2.3. Своєчасно і в повному розмірі вносити страхові платежі на умовах передбачених Договором страхування.

8.2.4. Приймати необхідні заходи безпеки при використанні застрахованого майна, а також виконувати рекомендації компетентних органів і представників Страховика для запобігання збитку і пошкоджень.

8.2.5. Дотримуватись інструкцій по зберіганню, експлуатації та обслуговуванню застрахованого майна, а також використовувати це майно тільки за прямим призначенням.

8.2.6. При будь-якій зміні ступеню страхового ризику в **триденний** строк в письмовій формі повідомити про це Страховика.

8.2.7. Після настання страхового випадку, негайно але не пізніше **72 годин** (за винятком вихідних та свяtkових днів), якщо інше не встановлено Договором страхування, повідомити про це Страховика, способом, який зазначено у Договорі страхування.

8.2.8. Вживати заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку.

8.2.9. Надати Страховику всі документи, що підтверджують факт настання страхового випадку і розмір завданих збитків.

8.2.10. Не перешкоджати Страховику або його представникам у визначені обставин виникнення, характеру та розміру збитків.

8.2.11. Повернути Страховику отримане страхове відшкодування (або відповідну частину), якщо на протязі встановлених законодавством України строків позивної давності стане відомою така обставина, яка за законом, цими Правилами або Договором страхування повністю або частково звільняє Страховика від виплати страхового відшкодування.

Умовами Договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки Страхувальника.

8.3. Страховик має право:

8.3.1. Перевіряти надану Страхувальником інформацію про застраховане майно, перевіряти стан застрахованого майна а також контролювати виконання Страхувальником вимог та умов Договору страхування.

8.3.2. Достроково припинити дію Договору страхування за згодою Страхувальника та повернути Страхувальному страхові платежі на умовах цих Правил.

8.3.3. Приймати участь в рятуванні і зберіганні застрахованого майна, приймаючи й вказуючи необхідні для цього заходи, але ці дії Страховика не можуть розглядатися як визнання його обов'язку виплатити страхове відшкодування.

8.3.4. Отримувати у Страхувальника будь-яку інформацію та документи, які відносяться до страхового випадку, а також здійснювати заходи з перевірки даних і документів, що були надані Страхувальником стосовно об'єкту страхування, умов його використання та зберігання, факту й обставин настання випадку, що має ознаки страхового, розміру заподіяних збитків;

8.3.5. При необхідності, робити запити до правоохоронних органів та інших установ, підприємств, відомств і організацій, які володіють інформацією про обставини страхового випадку, а також самостійно з'ясовувати причини і обставини страхового випадку.

8.3.7. Відмовити у виплаті страхового відшкодування або зменшити його розмір на умовах цих Правил та у випадках, передбачених законодавством

України..

8.3.8. Відсторочити виплату страхового відшкодування у випадках, передбачених п. 12.3 цих Правил.

8.3.9. Відмовити Страхувальнику в укладанні Договору страхування без пояснення причин;

8.3.10. Змінювати та уточнювати окремі пункти цих Правил страхування згідно з діючим законодавством України. У цьому випадку зміни, внесені в Правила страхування, розповсюджуються тільки на Договори, укладені після внесення змін до Правил страхування.

Умовами Договору страхування можуть бути передбачені також інші права Страховика.

8.4. Страховик зобов'язаний:

8.4.1. Ознайомити Страхувальника з умовами та Правилами страхування.

8.4.2. Протягом двох робочих днів, як тільки стане відомо про настання страхового випадку, вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасної виплати страхового відшкодування Страхувальнику.

8.4.3. Протягом 10 (десяти) робочих днів з дня, коли йому було надано всі документи, які необхідні для прийняття рішення про розмір та причини настання страхового випадку, скласти страховий акт (аварійний сертифікат) та прийняти рішення про виплату або про відмову у виплаті страхового відшкодування та повідомити про це рішення Страхувальника з обґрунтуванням причин відмови та у письмовому вигляді, якщо інше не передбачене Договором страхування.

8.4.4. При настанні страхового випадку здійснити виплату страхового відшкодування протягом 15 (п'ятнадцяти) банківських днів з дня, коли Страхувальник надав письмову згоду з розміром страхового відшкодування та/або підписав Страховий акт (аварійний сертифікат) у формі, встановленій Страховиком, якщо інше не передбачене Договором страхування.

8.4.5. Відшкодувати витрати, понесені Страхувальником при настанні страхового випадку щодо запобігання або зменшення збитків, якщо це передбачено умовами Договору.

8.4.6. За заявою Страхувальника у разі здійснення ним заходів, що змінили ступінь страхового ризику, переукласти з ним Договір страхування.

8.4.7. Тримати в таємниці відомості про Страхувальника і його майновий стан, за винятком випадків, передбачених законодавством України.

Умовами Договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки Страховика.

8.5. Умовами Договору страхування можуть бути передбачені права та обов'язки Вигодонабувача. У разі якщо такі права та обов'язки у Договорі страхування не зазначені, то слід вважати що права та обов'язки Вигодонабувача повністю прирівнюються до прав та обов'язків Страхувальника.

9. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СТОРІН

9.1. Відповідальність Страховика визначається розміром страхової суми за Договором, в межах якої Страховик відповідно до умов страхування зобов'язаний провести виплату страхового відшкодування при настанні страхового випадку.

9.2. У випадку виплати страхового відшкодування Страховик продовжує нести відповідальність до кінця терміну дії Договору у розмірі різниці між визначеною в ньому страховою сумою та сумою зроблених виплат страхового відшкодування. Якщо страхове відшкодування виплачено у розмірі повної страхової суми, то дія Договору припиняється і з моменту такої виплати.

9.3. Страховик не має права розголошувати одержані ним внаслідок своєї

професійної діяльності відомості про Страхувальника, в тому числі про його майновий стан. За порушення таємниці страхування Страховик в залежності від виду порушених прав та характеру порушення несе відповідальність в порядку, передбаченому чинним законодавством України.

9.4. Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасну виплату страхового відшкодування шляхом сплати Страхувальнику неустойки у розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України, якщо інше не зазначено у Договорі страхування.

10. ДІЇ СТРАХУВАЛЬНИКА ПРИ НАСТАННІ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ

10.1. При настанні події, що може бути кваліфікована як страховий випадок, Страхувальник зобов'язаний негайно, але у будь-якому разі не пізніше 72 (семидесяти двох) годин (за винятком вихідних та свяtkovих днів) повідомити про це Страховика або його представника, якщо інше не обумовлено в Договорі страхування.

Повідомлення може бути зроблено у наступній формі:

- особисто Страхувальником або його представником за адресою Страховика;
- повідомлення факсом з отриманням підтвердження передачі повідомлення на номер факсу Страховика;
- повідомлення електронною поштою з підтвердженням доставки електронного листа;
- надсилання листа з повідомленням або кур'єром на адресу офісу Страховика (датою повідомлення вважається дата відправлення листа, згідно поштового штемпеля).

Несвоєчасне повідомлення Страховика про настання страхового випадку без поважних на це причин надає останньому право відмовити у виплаті страхового відшкодування, якщо не буде доведено, що Страховику своєчасно стало відомо про настання страхового випадку.

10.2. При настанні страхового випадку Страхувальник також зобов'язаний:

10.2.1. Виконати всі необхідні заходи для запобігання і усунення причин, які можуть привести до нанесення додаткових збитків.

10.2.2. Повідомити про це компетентні органи: органи правопорядку, пожежної охорони та інші у передбачений Договором страхування термін.

10.2.3. Подати письмову заяву встановленої форми про виплату страхового відшкодування з визначенням обставин страхового випадку.

10.2.4. Надати Страховику всю доступну йому інформацію та документацію, необхідну для встановлення останнім причин та наслідків події, що відбулась, характеру та розміру заподіяного збитку.

10.2.5. Зберігати застраховане майно, яке постраждало, до прибуття представника Страховика в тому вигляді, в якому воно було після страхового випадку. Зміна картини збитку може бути виконана у випадку, якщо це необхідно по вимогам безпеки чи зменшення збитку.

10.2.6. Надати Страховику або його представникам можливість проводити огляд і обслідування застрахованого майна, розслідування у відношенні причин і розміру збитку.

10.2.7. За участю Страховика визначати розмір збитку.

10.2.8. Представити Страховику опис пошкодженого, знищеного чи втраченого застрахованого майна. Ці описи повинні представлятися в узгодженні з Страховиком строки, але в будь-якому випадку не пізніше, ніж протягом одного місяця з дня настання страхового випадку. Описи складаються з визначенням вартості пошкодженого майна на день настання страхового випадку. Витрати по

складанню опису несе Страхувальник.

10.2.9. Вживати всіх заходів для встановлення осіб, винних у настанні страхового випадку (якщо такі є) та притягнення їх до відповідальності .

11. ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРУ ЗБИТКУ ТА СУМИ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

11.1. Виплата страхового відшкодування проводиться лише після встановлення факту страхового випадку. Страхувальник зобов'язаний надати Страховику усі необхідні документи, в тому числі від відповідних компетентних органів, які підтверджують наявність страхового інтересу, настання, причини та розмір збитку. Невиконання Страхувальником цих вимог дає право Страховику відмовити у виплаті страхового відшкодування в частині збитку, яка не підверджена такими документами.

Документи, необхідні для підтвердження наявності страхового інтересу, настання, причини та розмір збитку та відповідно факту заподіяння збитку майну, включають в себе:

- заяву про настання страхового випадку за формою, встановленою Страховиком. У заявлі повинні бути зазначені дата, місце й обставини настання події, дані про інших її учасників та осіб, причетних до заподіяння шкоди, а також який компетентний орган був повідомлений про випадок, що має ознаки страхового;
- копію Договору страхування;
- бухгалтерські документи та виписки, включаючи первинні документи;
- фотографії пошкодженого та/або загиблого майна – на вимогу Страховика;

- у випадку пожежі – довідку пожежної служби або органів МВС України;
- у випадку стихійних лих – довідку МНС України або Гідрометцентру;
- рішення суду, іншого компетентного органу чи установи, або його належно засвідчена копія, що підтверджує розмір сум, які підлягають відшкодуванню у зв'язку з настанням страхового випадку, при необхідності;
- інші документи на обґрунтовану вимогу Страховика.

Фізичні особи для отримання відшкодування додатково надають копії паспорту та довідки про присвоєння ідентифікаційного номеру.

11.2. Розмір збитку визначається Страховиком відповідно до даних огляду, умов страхування та наданих Страхувальником документів. При необхідності Страховик робить запит про відомості, які пов'язані з страховим випадком, у правоохоронні органи, медичні установи, інші підприємства, установи та організації, які володіють інформацією про обставини страхового випадку, а також має право самостійно з'ясовувати причини та обставини страхового випадку.

11.3. Страховик або його представник протягом 10 (десяти) календарних днів після отримання відомостей про настання страхового випадку проводить обстеження об'єкту страхування про що складається акт огляду із зазначенням пошкодженого чи втраченого майна.

11.4. Кожна зі сторін має право вимагати проведення незалежної експертизи, яка проводиться за рахунок сторони, що вимагає її проведення.

11.5. Розмір збитку встановлюється, виходячи з оцінки страхової вартості застрахованого майна на момент настання страхового випадку, якщо інше не передбачено Договором страхування.

11.6. Розмір збитків визначається:

11.6.1. При повній загибелі майна – у розмірі вартості придбання аналогічного майна з вирахуванням вартості майна, що залишилось придатним для подальшого використання та/або вартості залишків та з врахуванням зносу за період з початку дії Договору страхування до настання страхового випадку, якщо інше не

зазначене у Договорі страхування.

Вартість залишків, розраховується як вартість реалізації матеріалів, частин або деталей, що залишились від майна, що загинуло, за цінами на день настання страхового випадку або як сума виручки при здаванні залишків у переробку або брухт.

11.6.2. При частковому пошкодженні або зруйнуванні майна – в розмірі витрат на його відновлення або заміщення, але не більше страхової суми, якщо інше не зазначено у Договорі страхування.

11.7. Витрати на відновлення включають у себе:

11.7.1. Витрати на матеріали та запасні частини, необхідні для відновлення.

11.7.2. Витрати на оплату робіт по відновленню.

11.7.3. Витрати на доставку, транспортування та монтаж матеріалів або обладнання до місця ремонту та інші видатки, необхідні для відновлення застрахованих предметів в тому стані, в якому вони знаходилися безпосередньо перед настанням страхового випадку.

11.8. Витрати на відновлення не включають у себе:

11.8.1. Витрати, пов'язані із зміною і/або покращенням застрахованого майна.

11.8.2. Витрати, пов'язані з тимчасовим ремонтом (допоміжним) або відновленням застрахованого майна, якщо такий ремонт не є складовим відновлення майна або запобігання збільшення розміру чи суми збитку.

11.8.3. Витрати по профілактичному ремонту і обслуговуванню обладнання, а також інші витрати, що виконуються незалежно від факту настання страхового випадку.

11.9. З суми витрат на відновлення:

- проводиться вирахування на знос частин, вузлів, агрегатів і деталей, що замінюються в процесі ремонту, при встановлені страхової суми в розмірі дійсної або експертної вартості;
- не проводиться вирахування на знос частин, вузлів, агрегатів і деталей, що замінюються в процесі ремонту, при встановлені страхової суми в розмірі відновлювальної вартості.

11.10. При встановленні страхової суми на підставі бухгалтерської вартості, витрати на відновлення не відшкодовуються, якщо інше не передбачено умовами Договору страхування

11.11. Повна загиbelь має місце:

- для нерухомого майна - якщо відновлюальні витрати з врахуванням (без врахування) зносу разом з вартістю майна, що залишилось придатним для подальшого використання, та/або вартістю залишків перевищують дійсну (бухгалтерську, відновлювальну) вартість застрахованого майна;
- для рухомого майна – якщо таке майно застраховане на повну вартість, а вартість його відновлення складає 90% від страхової суми і більше, якщо це передбачено Договором страхування;

Застраховане майно вважається пошкодженим або частково зруйнованим в усіх інших випадках.

11.12. Доцільні витрати Страхувальника на запобігання або зменшення суми збитку викликаного страховим випадком, підлягають відшкодуванню, якщо це вказано в умовах Договору страхування. Якщо це зазначено в Договорі страхування, такі видатки відшкодовуються пропорційно відношенню страхової суми до страхової вартості, однак не більше ніж 25 (двадцять п'ять)% від розміру суми збитку та з врахуванням того, що разом з відшкодуванням інших збитків вони не можуть перевищити страхову суму за таким Договором страхування

11.13. Розмір страхового відшкодування не може перевищувати розміру встановленої страхової суми по кожному застрахованому об'єкту за Договором страхування.

11.14. Якщо в Договір страхування були внесені зміни стосовно розмірів страхової суми, Страховик виконує відшкодування збитку з врахуванням останньої зміни.

11.15. Якщо Страхувальник продовжує експлуатувати майно, яке потребує ремонту, Страховик відшкодовує збиток тільки в розмірі, що не був спричинений такою експлуатацією.

11.16. Страховик не зобов'язаний виплачувати Страхувальному відшкодування, яке перевищує розмір прямого майнового збитку, навіть якщо в момент настання страхового випадку страхова сума перевищувала вартість застрахованого майна.

11.17. Без згоди Страховика, якщо це передбачено Договором страхування, Страхувальник не має права відмовлятися або передавати третім особам свої майнові інтереси у застрахованому майні (його частинах), яке залишилося після страхового випадку, навіть і пошкодженого. Залишкова вартість такого майна підлягає вирахуванню із суми збитку виплати страхового відшкодування.

11.18. Зі страхового відшкодування може утримуватись за згодою сторін не внесена suma страхового платежу, для якого встановлена оплата частинами.

11.19. Страхове відшкодування сплачується з вирахуванням розміру і виду обумовленої в Договорі страхування франшизи, та з вирахуванням сум, одержаних Страхувальним в порядку відшкодування заподіянного збитку від третіх осіб, винних у заподіянні страхового випадку.

11.20. Якщо на день настання страхового випадку відносно застрахованого майна діяли договори страхування інших страховиків, страхове відшкодування визначається пропорційно співвідношенню страхових сум за договорами. Загальна suma відшкодування у такому випадку не повинна перевищувати розміру фактичного збитку та дійсної вартості застрахованого майна на день страхового випадку.

Положення цього пункту не застосовуються лише у випадку укладення Страхувальним Договору страхування з іншим страховиком в межах франшизи, встановленої Договором страхування, за умови якщо Страхувальник повідомив Страховика про факт укладення такого Договору страхування до моменту настання страхового випадку.

12. СТРОКИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ВИПЛАТУ АБО ВІДМОВУ У ВИПЛАТІ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

12.1. Рішення про виплату або відмову у виплаті страхового відшкодування приймається Страховиком в строк, що не перевищує 10 (десять) робочих днів, з моменту надання Страхувальним всіх необхідних документів і відомостей про факт настання події, що має ознаки страхового випадку та документів, що підтверджують розмір збитків Страхувальногоника. Остаточний перелік таких документів визначається Договором страхування.

12.2. Рішення Страховика про виплату або відмову у виплаті оформляється Страховим актом (аварійним сертифікатом). Страховий акт складається Страховиком або уповноваженою ним особою у формі, що визначається Страховиком.

12.3. Страховик відповідно до цих Правил має право відсточити прийняття рішення про виплату страхового відшкодування, якщо:

- не повністю з'ясовані обставини страхового випадку, розмір збитків, обставини, які підтверджують право Страхувальногоника на одержання відшкодування - до з'ясування таких обставин, але не більш, ніж на 90 днів з дати настання

страхового випадку;

- проти Страхувальника порушена кримінальна справа, що має безпосереднє відношення до страхового випадку – до винесення остаточного рішення по даній кримінальній справі;

- в інших випадках зазначених в Договорі страхування – однак не більше, ніж на 90 днів з дати настання страхового випадку.

12.4. У випадку прийняття рішення про відмову або про відстрочення у виплаті страхового відшкодування, таке рішення повідомляється Страхувальнику в письмовій формі з обґрунтуванням причин відмови протягом 5 робочих днів з дня його прийняття.

12.5. Договором страхування можуть бути передбачені інші строки прийняття рішення про виплату або відмову чи відстрочення у виплаті страхового відшкодування.

13. ПОРЯДОК І УМОВИ ВИПЛАТИ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

13.1. Страхове відшкодування виплачується Страховиком на підставі заяви Страхувальника на виплату страхового відшкодування та Страхового акту після отримання всіх необхідних документів по страховому випадку та узгодження з усіма зацікавленими особами остаточного розміру збитків.

13.2. Страховик здійснює виплату страхового відшкодування в термін, що не перевищує 15 (п'ятнадцять) банківських днів з дня прийняття рішення про виплату.

13.3. За погодженням Сторін виплата страхового відшкодування може здійснюватись безпосередньо Страхувальнику або Вигодонабувачу, зазначеному Страхувальником.

13.4. Страхове відшкодування виплачується Страховиком у тій самій формі, у якій Страхувальник сплатив страхову премію. За письмовою заявою Страхувальника страхове відшкодування може бути виплачено Вигодонабувачу, вказаному в Договорі страхування в тій формі, яка буде погоджена з Вигодонабувачем, якщо інше не передбачено Договором страхування. За письмовою заявою Страхувальника страхове відшкодування може бути перераховане на рахунок юридичних осіб, які виконують ремонт або постачають майно в рамках заміни пошкодженого застрахованого майна.

13.5. Страхове відшкодування виплачується тією валютою, яка передбачена в Договорі страхування, якщо інше не передбачено законодавством України.

13.6. Якщо Страхувальнику повернули втрачене застраховане майно, то він зобов'язаний повернути Страховику отримане від нього страхове відшкодування за вирахуванням витрат на ремонт або впорядкування повернутого майна. У випадку, якщо Страхувальник відмовляється повернути страхове відшкодування, всі права на це майно переходять до Страховика.

13.7. До Страховика після виплати страхового відшкодування по Договору страхування в межах фактично здійснених виплат переходить право вимоги, яке Страхувальник або інша особа, яка отримала страхове відшкодування, має до особи, відповідальної за причинений збиток. Страхувальник повинен передати Страховику всі необхідні документи для реалізації даного права. Передача прав вимоги Страховику з боку Страхувальника не звільняє останнього від прийняття всіх можливих заходів по зменшенню збитку.

13.8. При виплаті Страховиком страхового відшкодування в розмірі страхової суми за одним страховим випадком, Страхувальник повинен передати право власності на майно, що залишилось Страховику в порядку, встановленому чинним законодавством України.

14. ПРИЧИНІ ВІДМОВИ У ВИПЛАТІ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

14.1. Підставою для відмови у виплаті страхового відшкодування є:

14.1.1. Навмисні дії Страхувальника або особи, на користь якої укладено Договір страхування, спрямовані на настання страхового випадку. Зазначена норма не поширюється на дії, пов'язані з виконанням ними громадського чи службового обов'язку, в стані необхідної оборони (без перевищення її меж) або захисту майна, життя, здоров'я, честі, гідності та ділової репутації. Кваліфікація дій Страхувальника або особи, на користь якої укладено Договір страхування, встановлюється відповідно до чинного законодавства України.

14.1.2. Вчинення Страхувальником – громадянином або іншою особою, на користь якої укладено Договір страхування, умисного злочину, що призвів до страхового випадку.

14.1.3. Подання Страхувальником свідомо неправдивих відомостей про об'єкт страхування або про факт настання страхового випадку.

14.1.4. Несвоєчасне повідомлення Страхувальником про настання страхового випадку без поважних на це причин або створення Страховикові перешкод у визначенні обставин, характеру та розміру збитків.

14.1.5. Створення Страхувальником перешкод або обмежень Страховику у реалізації прав вимоги до осіб, винних у заподіянні страхового випадку.

14.1.6. Інші випадки, передбачені законодавством України.

14.2. Договором страхування може бути передбачено, що Страховик також має право відмовити у виплаті страхового відшкодування у разі, якщо:

14.2.1. Страхувальник не дотримувався інструкцій по збереженню, експлуатації та обслуговуванню застрахованого об'єкту, а також використовував цей об'єкт для інших цілей, ніж ті, для яких він передбачений.

14.2.2. Страхувальник не зробив відповідну заяву про зміну ступеню ризику у відношенні застрахованого майна.

14.2.3. Страхувальник не усунув протягом узгодженого з Страховиком терміну обставин, які помітно підвищують ступінь ризику, про необхідність ліквідації яких Страховик сповіщав Страхувальника.

14.2.4. Експертизою, правоохоронними або судовими органами буде встановлено, що Страхувальник з метою збільшення компенсації включив в перелік знищеної, втраченого або пошкодженого майна таке майно, яке внаслідок страхового випадку не було знищено, пошкоджене або втрачено.

14.2.5. Страхувальник після настання страхового випадку не забезпечив зберігання застрахованого майна, що повністю або частково непошкоджене.

14.2.6. Страхувальник свідомо не вжив заходів щодо запобігання або зменшення збитків.

14.2.7. Страхувальник перешкоджав Страховику або його представникам у визначенні обставин виникнення, характеру та розміру збитків.

14.2.8. Страхувальник без згоди Страховика відмовився від майна, яке залишилося після страхового випадку, навіть і пошкодженого.

14.2.9. Страхувальник повністю отримав відшкодування збитків(компенсацію) від третьої особи, або від іншої страхової компанії.

14.2.10. Страхувальник відмовиться від прав вимоги до винних осіб у заподіяні збитку або реалізація цих прав стане неможливою з його вини.

15. УМОВИ ПРИПИНЕННЯ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ. НЕДІЙСНІСТЬ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

15.1. Дія Договору страхування припиняється та втрачає чинність за згодою Сторін, а також у разі:

15.1.1. Закінчення терміну дії;

15.1.2. Виконання Страховиком зобов'язань перед Страхувальником у повному обсязі;

15.1.3. Несплати Страхувальником страхових платежів у встановлені Договором строки. При цьому Договір вважається достроково припиненим у випадку, якщо перший (або черговий) страховий платіж не був сплачений за письмовою вимогою Страховика протягом десяти робочих днів з дня пред'явлення такої вимоги Страхувальнику, якщо інше не передбачено умовами Договору;

15.1.4. Ліквідації Страхувальника - юридичної особи, або смерті Страхувальника-громадянина чи втрати ним дієздатності, за винятком випадків, передбачених Законом України «Про страхування»;

15.1.5. Ліквідації Страховика у порядку, встановленому законодавством України;

15.1.6. Прийняття судового рішення про визнання Договору страхування недійсним;

15.1.7. З ініціативи Страхувальника згідно з умовами цих Правил страхування та чинного законодавства України;

15.1.8. З ініціативи Страховика згідно з умовами цих Правил страхування та чинного законодавства України;

15.1.9. В інших випадках, передбачених законодавством України.

15.2. Дію Договору страхування може бути достроково припинено за вимогою Страхувальника або Страховика.

Про намір достроково припинити дію Договору страхування, будь-яка сторона зобов'язана повідомити іншу не пізніше як за 30 календарних днів до дати припинення дії Договору страхування.

15.3. У разі дострокового припинення дії Договору страхування за вимогою Страхувальника Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії Договору, з відрахуванням нормативних витрат на ведення справи, що становить 40 % від суми страхового платежу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим Договором страхування.

Якщо вимога Страхувальника обумовлена порушенням Страховиком умов Договору страхування, то останній повертає Страхувальному сплачені ним страхові платежі повністю.

15.4. У разі дострокового припинення Договору страхування за вимогою Страховика Страхувальнику повертаються повністю сплачені ним страхові платежі.

Якщо вимога Страховика обумовлена невиконанням Страхувальником умов Договору страхування, то Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії Договору, з вирахуванням нормативних витрат на ведення справи, що становить 40 % від суми страхового платежу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим Договором.

15.5. Договір страхування достроково припиняється, якщо після початку його дії можливість настання страхового випадку відпала за обставин інших, ніж страховий випадок. При цьому Страховик повертає Страхувальному страхові платежі за період, який залишився до закінчення дії Договору, з вирахуванням нормативних витрат на ведення справи, що становить 40 % від суми страхового платежу, та фактичних виплат страхового відшкодування, здійснених по цьому Договору страхування.

15.6. Договором страхування може бути передбачений інший розмір нормативних витрат на ведення справи Страховика для застосування згідно п.п.15.3.-15.5., але не більше 40% від суми страхового платежу.

15.7. Не допускається повернення коштів готівкою, якщо платежі було здійснено в безготівковій формі за умови досрокового припинення Договору страхування.

15.8. Договір страхування вважається недійсним з моменту його укладання у випадках, передбачених цивільним законодавством України (нікчемний Договір).

15.9. Договір страхування визнається недійсним, якщо його укладено після настання страхового випадку.

15.10. У разі недійсності Договору страхування кожна із сторін зобов'язана повернути іншій стороні все отримане по цьому Договору, якщо інші наслідки недійсності Договору не передбачені законодавством України.

15.11. Дія Договору страхування припиняється та втрачає чинність також у разі несплати Страхувальником страхових платежів у встановлені Договором страхування строки. При цьому Договір вважається досроко припиненим, якщо перший (або черговий) страховий платіж не був сплачений за письмовою вимогою Страховика протягом 10 (десяти) робочих днів з дня пред'явлення такої вимоги Страхувальнику, якщо інше не передбачено умовами Договору;

15.12. Якщо Страхувальник припиняє дію Договору до його закінчення, і при цьому укладає новий Договір, в такому разі страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії Договору (з врахуванням фактичних виплат страхового відшкодування), можуть зараховуватись до суми страхових платежів за новим Договором.

15.13. В разі, якщо Страхувальник змінює умови страхування до закінчення дії чинного Договору, і це потребує збільшення страхового платежу, сума, на яку необхідно збільшити страховий платіж, обчислюється за одним з наведених нижче шляхів:

15.13.1. Для Страхувальників-фізичних осіб – як 1/12 від розрахованого платежу за новим тарифом за кожен повний та неповний місяць до закінчення дії чинного Договору страхування;

15.13.2. Для Страхувальників-юридичних осіб – шляхом застосування коефіцієнту про рата темпоріс до платежу за новим тарифом, тобто розрахований платеж за новим тарифом множиться на відношення кількості календарних днів, що залишились до закінчення дії чинного Договору страхування, до 365.

16. ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

16.1. Спори, які виникають між суб'єктами страхування за Договором страхування, вирішуються шляхом переговорів.

16.2. Сторони застосовують заходи досудового врегулювання спору шляхом звернення з письмовою претензією у порядку, визначеному чинним законодавством України.

16.6. У разі недосягнення згоди між сторонами, спір може бути передано на розгляд суду відповідно до чинного законодавства України.

17. ОСОБЛИВІ УМОВИ

17.1. Зміни та доповнення до цих Правил з метою розширення обсягу відповідальності Страховика за Договором страхування, включаючи перелік страхових ризиків, в обов'язковому порядку попередньо узгоджуються в установленому законодавством порядку.

Прошито, іронумеровано, скріплено печаткою та підписано

Кількість аркушів

Державна комісія з розгляду поземельно-фінансових поземельних ЗАРЕЄСТРОВАНО	
Дир. Департаменту земельного направлення	Кодено
Підпись	106261
Дата 21.12.06	Реєстраційний № 4

ЗАТВЕРДЖЕНО
Генеральний директор
ТДВ «СК «ІНДІГО»

Радіонова Т.О.

2011 р.

Зміни

до Правил добровільного страхування від вогневих ризиків та ризиків
стихійних явищ №03 від 03.09.2006р.

м. Київ

1. Викласти п. 2.7 Правил страхування в наступній редакції:

«2.7. Згідно з цими Правилами, якщо інше не передбачено Договором страхування, не можуть бути об'єктом страхування наступні групи майна:

2.7.1. тварини, багаторічні насадження і врожай сільськогосподарських культур;

2.7.2. будинки і споруди, конструктивні елементи й інженерні системи яких знаходяться в аварійному стані, а також майно, що знаходиться в таких будинках та спорудах;

2.7.3. майно, що знаходиться у зоні воєнних дій, а також у зоні, якій загрожують стихійні лиха, з моменту оголошення у встановленому порядку про таку загрозу, якщо таке оголошення було зроблено до укладання Договору страхування;

2.7.4. інше майно, вилучене з обороту або обмежене в обороті відповідно до діючого законодавства України.»

Ліцензійний № 00000000000000000000000000000000

2 (два) аркуши

Генеральний директор
ТДВ "СК "ІНДІГО"

ТДВ "СК "ІНДІГО"

Генеральний
таксометрічний
пункт
УДВ "СК"
15.07.2019
2 (два)

